

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-652/11 P

Mindo Srl proti Evropski komisiji

„Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazum — Italijanski trg nakupa in prve predelave surovega tobaka — Plačilo globe, ki ga opravi solidarni sodolžnik — Pravni interes — Dokazno breme“

Povzetek – Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 11. aprila 2013

1. *Pritožba — Razlogi — Natančna graja točke razlogovanja Splošnega sodišča in zadostna opredelitev zatrjevane napačne uporabe prava — Dopustnost*

(člen 256(1), PDEU; Statut Sodišča, člen 58, prvi odstavek; Poslovnik Sodišča, člena 168(1)(d) in 169(2))

2. *Pritožba — Razlogi — Pomanjkljiva obrazložitev — Obseg obveznosti obrazložitve — Obveznost odgovoriti na jasne in natančne argumente tožeče stranke*

(člen 256(1), PDEU; Statut Sodišča, členi 36, 53, prvi odstavek, in 58, prvi odstavek; Poslovnik Splošnega sodišča, člen 81)

3. *Sodni postopek — Predložitev dokazov — Breme nemogočega dokaza — Nedopustnost*

1. Iz člena 256(1), drugi pododstavek, PDEU, člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ter členov 168(1)(d) in 169(2) Poslovnika Sodišča izhaja, da morajo biti v pritožbi natančno opredeljeni izpodbijani deli sodbe, katerih razveljavitev se predlaga, ter pravne trditve, ki ta predlog specifično utemeljujejo. Ker se tožeča stranka sklicuje na napačno uporabo prava s strani Splošnega sodišča s tem da je dovolj natančno opredelila izpodbijane dele izpodbijane sodbe in pojasnila, zakaj meni, da je bilo v teh delih pravo napačno uporabljeno, je tožbeni razlog dopusten.

(Glej točki 21 in 22.)

2. Podana je nezadostna obrazložitev in torej bistvena kršitev postopka, kadar je v sodbi Splošnega sodišča navedeno, da plačilo celotne globe, naložene z odločbo Komisije s katero je ugotovljena kršitev pravil o konkurenci s strani enega od naslovnikov te odločbe ne zadošča za to, da bi ta slednji pridobil terjatev, ki bi jo bil lahko drugi naslovnik dolžan poravnati kot solidarni dolžnik za plačilo globe in to kljub natančnim nasprotujočim argumentom zadevnega solidarnega dolžnika.

Kršitev obveznosti obrazložitve je ravno tako podana, kadar Splošno sodišče ne odgovori na osrednji del argumentacije solidarnega dolžnika, ki je obenem tožeča stranka, ne da bi, kljub jasnim in natančnim argumentom, ki jih je v zvezi s tem navajal solidarni dolžnik, zlasti preverilo ali je pravica upnika za vložitev regresnega zahtevka zaradi izterjave dela globe, ki ga je plačal, zastarala.

Kadar tožeča stranka zatrjuje, da dogovor z upniki podjetju, ki je insolventno, omogoča prestrukturiranje dolga z vsemi upniki in s tem nadaljevanje opravljanja njegove dejavnosti, se Splošno sodišče v odgovor na ta odločilen argument ne sme omejiti na to, da poudari da solidarni dolžnik ni nikakor pojasnil, zakaj je upnika opredelil kot „prejšnjega upnika“ ali zakaj slednji ni poskušal prijaviti svoje terjatve.

(Glej točke 36, 37, 39, 41, 44 in 45.)

3. Splošno sodišče napačno uporabi pravo, s tem da obstoj pravnega interesa tožeče stranke veže na pogoj, da dokaže, da namerava tretja stranka proti njej vložiti regresni zahtevek in s tem tožeči stranki naloži predložitev nemogočega dokaza.

Ugotovitev, da naslovnik odločbe Komisije, s katero mu je naložena globa, nima pravnega interesa, ne sme temeljiti zgolj na domnevah, zlasti kadar Splošno sodišče ni dovolj upoštevalo več elementov, na katere se je sklicevala tožeča stranka in s katerimi je poskušala drugače pojasniti okoliščine obravnavane zadeve.

(Glej točki 50 in 53.)